

Plètorà professional

per J. VANRELL

FA poc temps que en les planes d'un dels nostres rotatius, es va publicar la notícia de que l'Estat havia expedit en el passat curs acadèmic prop de dos mil títols de nous llicenciats en Medicina.

Aquesta xifra, evidentment exagerada, posa, no obstant, de manifest un aspecte del viu problema de la plètorà professional en el nostre país.

Es innegable que d'un any a l'altre augmenta a Espanya el nombre d'adscrits a les clàssiques carreres lliberals, i això que, enunciat carradament, podria semblar un índex de cultura, representa en realitat un greu problema de difícil resolució.

Per damunt de tot significa l'orientació en massa de les noves generacions per camins fressats, la qual evidència, quasi sempre, falta d'esperit d'iniciativa, per no dir dèficit de personalitat.

Entre el contingent nombrós que envaeix anualment les aules de les nostres tradicionals escoles universitàries, existeixen certament vocacions decidides, capacitats manifestes, esperits selectivament predestinats; però, junt amb aquests, són molts els equivocats, els desorientats que emprenen a l'atzar una carrera sense parar esment en la transcendència de la seva elecció.

Apart d'això, la plètorà d'una professió determinada reporta perills reals per a la classe, que repercuteixen sobre la collectivitat.

Tota societat ben organitzada necessita, pel seu normal desenrotllament, d'una prudent ponderació dels factors que la integren. El creixement exagerat d'un d'aquests en detriment dels restants produirà perturbacions, mínimes al començament, però que de mica en mica es deixaran sentir amb

major intensitat fins a obtenir alarmants proporcions.

Es veritablement alarmant el fet de que una bona part de la nostra juventut estudiant, en lloc de buscar noves possibilitats i de crear pel propi esforç nous valors, es llenci, generalment sense convicció, a la consecució d'un títol acadèmic a l'entorn del qual la llegenda ha forjat una aurèola de prosperitat més aparent que real.

L'any 1924 es varen expedir a Espanya 2.355 nous títols universitaris (1). D'aquests, 813, es a dir, un 34'3 per 100, corresponen a la Medicina.

Si afegim a aquell número els diplomes d'enginyers de camins i mines, industrials, monts, veterinaris, marins i pèrits, expedits en el mateix any—en conjunt 698—resulta un total de 3053 (exclosos els de les Escoles Militars), dels quals un 26'5 per 100 el formen els títols de llicenciat en Medicina.

Aquest percentatge elevat té un valor simbòlic per a la vida intel·lectual del país. Significa que, de cada quatre estudiants, un d'ells dedica la seva activitat juvenil al culte d'Esculapi i aquesta preferència desconcertant la conceptuem errònia i perillosa per al normal desenrotllament de la nostra cultura.

Es veritablement descoratjadora la comparança de les xifres consignades en el darrer Anuari Estadístic publicat pel Ministeri del Treball (1924).

Les professions lliberals i especulatives obte-

(1) Anuari estadístic d'Espanya 1923-1924.